

Dosarul nr. 3ra-924/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: O.Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Fiodor Cazacliu, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea în contestare și în obligare depusă de Fiodor Cazacliu împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne privind anularea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Inspectoratul General al Poliției, a fost casată hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o nouă hotărâre, de respingere, din lipsă de temeii a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 17 iunie 2020 Fiodor Cazacliu a depus acțiune în contestare și în obligare în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne privind anularea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a participat la concursul pentru angajarea în calitate de subofițer superior de sector al Sectorului de Poliție nr.2 din satul Corjăuți al Inspectoratului de Poliție Briceni al Inspectoratului General de Poliție al Ministerul Afacerilor Interne, pe care l-a promovat.

A menționat că fiind supus tuturor controalelor stabilite de Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016 în coroborare cu Regulamentul cu privire la ocuparea funcțiilor publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu toate că a obținut certificatul de cazier privind integritatea profesională eliberat de Centrul Național Anticorupție, la data de 2 aprilie 2020, a recepționat scrisoarea

Inspectoratului General al Poliției, prin care a fost informat despre imposibilitatea de a fi numit în funcția de polițist pe motiv că nu ar deține o reputație ireproșabilă.

Nefiind de acord cu soluția enunțată, la data de 27 aprilie 2020 a depus în adresa Inspectoratului General al Poliției cererea prealabilă, însă la data de 20 mai 2020 a recepționat răspunsul Ministerului Afacerilor Interne și a Inspectoratului General al Poliției, prin care a fost menținut refuzul de a emite actul administrativ individual favorabil, de numire a reclamantului în funcția de subofițer superior de sector al Sectorului de Poliție nr.2 din satul Corjăuți al Inspectoratului de Poliție Briceni.

În opinia sa, refuzul Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ de numire în funcția pe care a promovat-o în cadrul unui concurs pentru angajare este unul neîntemeiat și pasibil de a fi anulat.

În acest context, Fiodor Cazacliu a invocat prevederile art. 13 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerul Afacerilor Interne nr.288 din 16 decembrie 2016, potrivit căreia în funcțiile publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne poate fi angajată orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, etnie, sex, religie sau origine socială, care întrunește cumulativ următoarele cerințe: deține cetățenia Republicii Moldova; cunoaște limba de stat; a atins vârsta de 18 ani; este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției, conform deciziei Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne; are studiile necesare pentru funcția în care urmează să fie angajată; nu are antecedente penale; f¹) nu are, în ultimii 5 ani, în cazierul privind integritatea profesională, înscrieri cu privire la rezultatul negativ al testului de integritate profesională pentru încălcarea obligației prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale; nu are calitatea de bănuț, învinuit sau inculpat în cadrul unui proces penal; are o reputație ireproșabilă; nu a fost concediată dintr-o funcție publică cu statut special pentru încălcarea disciplinei de serviciu; j) nu este membru al unui partid politic, al unei organizații social-politice sau al unei organizații interzise de lege; k) corespunde cerințelor speciale prevăzute de legislație; l) nu are interdicția de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorității Naționale de Integritate.

Conform reclamantului, acesta întrunește toate condițiile speciale de angajare în funcția de polițist, or, la momentul susținerii concursului dânsul avea vârsta de peste 18 ani și capacitate deplină de exercițiu, a fost apt din punct de vedere medical fapt confirmat de către comisiile medicale speciale ale Ministerul Afacerilor Interne anexate la dosarul personal, a posedat studiile superioare corespunzătoare, nu avea antecedente penale, nu se afla sub urmărire penală și dispunea de certificatul de integritate profesională.

A menționat că, aprecierea pe criterii subiective a reputației este una ilegală și neconstituțională, mai mult ca atât întrunește toate criteriile, iar caracterul reputației ireproșabile se stabilește ca urmare a examinării mai multor factori subiectivi, inclusiv a circumstanțelor expuse în cadrul deciziei Curții de Apel Bălți din 21 mai 2008, astfel încât, la momentul solicitării de angajare, toate carențele privind buna reputație au fost excluse. Or, au trecut mai bine de 10 ani de când au fost stinse antecedentele penale și expirată orice interdicție de a munci sau ocupa funcții publice.

La rândul său, legislația nu poate stabili alte interdicții de ocupare a unei funcții publice doar pentru situațiile exprese prevăzute de lege și aplicate persoanei în mod individual printr-un act judecătoresc sau prin efectul legii.

Reclamantul a mai relatat că în acești ani, de după expirarea oricăror interdicții, nu a fost supus niciodată unor investigații penale sau contravenționale care ar afecta reputația acestuia, iar la momentul promovării concursului pentru ocuparea funcției publice cu statut special, alte investigații sau controale realizate față de el care ar afecta reputația acestuia nu existau.

Plus la aceasta, în acțiunea de contencios administrativ s-a mai invocat faptul că angajarea în funcția de polițist este pe un termen de probă, iar la finalul termenului de probă dacă nu se susținea termenul de probă ca urmare a unui pretinse reputații ireproșabile, doar atunci persoana putea fi eliberată din funcție.

Deși Inspectoratul General al Poliției a refuzat angajarea sa doar în baza acestui temei, de pretinsă lipsă a reputației ireproșabile având la bază acea condamnare din 2008, însă în practică a admis zeci de persoane în funcții ce întrunesc criterii similare, acest fapt duce la încălcarea vădită a prevederilor art.23 din Codul administrativ care prevede egalitatea de tratament.

În continuare, Fiodor Cazacliu a specificat că un alt aspect de netemeinicie al refuzului Inspectoratului General al Poliției de numire în funcția promovată de reclamant la concursul organizat este lipsa unor reglementări legislative sau normative subordonate legii, sau cel puțin acte normative interne ale autorității publice care să reglementeze situațiile care nu întrunesc elementele unei reputații ireproșabile, respectiv norma juridică prevăzută la art.13 lit. h) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerul Afacerilor Interne este una incertă și nu exclude orice echivoc, fapt ce contravine prevederilor art.53 din Legea cu privire la actele normative.

Din aceste considerente, a fost depusă prezenta acțiune în contencios administrativ, Fiodor Cazacliu solicitând anularea refuzului Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ individual favorabil de numire în funcția de subofițer de sector al Sectorului de Poliție nr.2 din satul Corjăuți al Inspectoratului de Poliție Briceni și anularea deciziilor aprobate de Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu obligarea pârâtului de a emite actul administrativ favorabil, de numire a dânsului în funcția publică care a fost promovată la concursul din 24 februarie 2020.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contenciosul administrativ depusă de Fiodor Cazacliu a fost admisă integral, fiind anulat actul administrativ defavorabil – refuzul Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ de numire a lui Fiodor Cazacliu în funcție de subofițer superior de sector al Sectorului de poliție nr. 2 al Inspectoratului de Poliție Briceni, în rezultatul concursului desfășurat la data de 24 februarie 2020. Au fost anulate actele administrative defavorabile, deciziile Inspectoratului General al Poliției și a Ministerului Afacerilor Interne, de respingere a cererilor prealabile. A fost obligat Inspectoratul General al Poliției al Ministerul Afacerilor Interne de a emite actul administrativ favorabil, privind numirea lui Fiodor Cazacliu în funcția de subofițer superior de sector al Sectorului de poliție nr. 2 al din satul Corjăuți, al

Inspectoratului de Poliție Briceni, în rezultatul concursului desfășurat la data de 24 februarie 2020.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond a constatat că prin cererea din 24 februarie 2020 reclamantul Fiodor Cazacliu a solicitat Inspectoratului General al Poliției angajarea sa în funcția de subofițer superior de sector al Sectorului de Poliție nr.2 (Corjeuți) al Inspectoratului de Poliției Briceni al IGP al MAI (f.d.27), ca urmare al rezultatelor obținute la proba sportivă, scrisă și la interviu, fiind învingător al concursului pentru numirea în funcția vizată, ceea ce se confirmă prin extrasul din procesul-verbal nr.5 din 24 februarie 2020 al ședinței Comisiei de concurs al Inspectoratului de Poliție Briceni pentru ocuparea funcțiilor vacante.

Cu toate acestea, prin scrisoarea nr. 34/3-862 din 27 martie 2020, Inspectoratul General al Poliției a informat reclamantul Fiodor Cazacliu despre examinarea cererii privind angajarea în funcția de subofițer superior de sector al Sectorului de Poliție nr.2 (Corjeuți) și a comunicat soluția sa despre imposibilitatea emiterii actului administrativ individual favorabil, de numire în funcția nominalizată, pe motiv că a constatat că candidatura sa nu are o reputație ireproșabilă. În acest sens, a argumentat precum că, la 21 mai 2008 de către Curtea de Apel Bălți, acesta a fost condamnat cu amendă și 5 ani închisoare, cu termen de probă de 3 ani, în legătură cu 3 cauze penale intentate în privința sa.

Prima instanță a reținut că, noțiunea de antecedente penale, conform prevederilor art. 110 din Codul penal, reflectă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare, generând consecințe de drept nefavorabile pentru condamnat până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.

La caz, conform încheierii din 26 ianuarie 2010 a Judecătoriei Briceni, irevocabilă din data de 10 februarie 2010, reclamantul Fiodor Cazacliu a fost eliberat de pedeapsă stabilită conform sentinței menționate supra, cu stingerea antecedentelor penale. Iar, conform art.111 alin.(3) din Codul penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Prin urmare, instanța de judecată a apreciat că refuzul de angajare în funcția publică cu statut special fundamentat pe circumstanțe ce constituie antecedente penale stinse nu este compatibil cu principiul ne bis in idem, garantat de articolul 21 din Constituție.

Or, poziția ce a fost promovată de autoritățile publice la angajarea reclamantului, nu a fost considerată de instanța de fond corespunzătoare principiului proporționalității enunțat supra, deoarece maniera abordată de autoritate la efectuarea controlului special reprezenta o măsură disproporționată față de reclamant, ca urmare a unei duble aplicări a pedepsei pentru aceeași conduită, de către două autorități diferite, în două tipuri de proceduri cărora le lipsește legătura substanțială și temporală necesară.

Corespunzător, instanța de judecată a conchis că autoritatea publică, prin refuzurile sale de a angaja reclamantul în funcția publică cu statut special, nu a justificat lipsa cerinței privind reputația ireproșabilă. Or, autoritatea publică nu s-a referit la factorii de risc, restricțiile, interdicțiile și incompatibilitățile în vigoare,

dacă acestea existau, însă și-a justificat refuzul prin invocarea unui antecedent penal stins, care a anulat toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de situația juridică a persoanei în legătură cu sentința de condamnare.

Astfel, faptele pe care autoritatea publică și-a întemeiat poziția privind neîntrunirea cerinței de a avea o reputație ireproșabilă în circumstanțele speței lezează dreptul reclamantului de a nu fi suspus unei duble sancționări pentru una și aceeași faptă, motiv pentru care acțiunea în contencios administrativ depusă de Fiodor Cazacliu a fost admisă în sensul declarat.

La data de 26 octombrie 2020, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 din Codul administrativ, Inspectoratului General al Poliției a depus apel împotriva hotărârii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 20 ianuarie 2021 a prezentat motivarea apelului.

Prin decizia din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Inspectoratul General al Poliției, a fost casată hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o nouă hotărâre, de respingere, din lipsă de temeii a acțiunii.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut în contradictoriu cu prima instanță că la emiterea actelor administrative individuale contestate, atât Inspectoratul General al Poliției, cât și Ministerul Afacerilor Interne și-au exercitat dreptul discreționar luând în considerație faptele relevante, fiind respectate limitele dreptului discreționar, or, ținând cont de faptul că, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală, Inspectoratul General al Poliției, în pofida faptului că, Fiodor Cazacliu, a fost declarat învingător al concursului pentru ocuparea funcției cu statut special vacante, nu a putut constata reputația ireproșabilă a acestuia.

În această ordine de idei, instanța de apel a respins argumentele invocate de reclamantul Fiodor Cazacliu, preluate greșit de instanța de fond, precum că acesta întrunea toate condițiile speciale de angajare în funcția de polițist, și nu a fost supus niciodată unor investigații penale sau contravenționale care ar afecta reputația acestuia la momentul promovării concursului pentru ocuparea funcției publice cu statut special.

Or, contrar acestora, existența sentinței din data de 25 ianuarie 2008 a Judecătoriei Briceni și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți au fost considerate suficiente de instanța de apel pentru a proba conduita la locul de muncă în care a activat reclamantul în funcția de șef de post al Comisariatului de poliție Briceni.

Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind legale și întemeiate alegațiile apelantului Inspectoratului General al Poliției precum că, nu este necesară stabilirea unei definiții concrete a sintagmei „reputație ireproșabilă”, așa cum noțiunea acesteia se rezumă la părerea publică despre persoană, felul în care o persoană, căreia nu i se poate reproșa nimic, este apreciată în societate, astfel încât, latitudinea de a da apreciere acestui calificativ, la numirea în funcție cu statut special, îi revine angajatorului, care la discreția sa apreciază dacă persoană care urmează a fi numită în funcția solicitată dispune sau nu de reputație ireproșabilă.

Instanța de apel a luat în calcul și faptul că deși, pe de o parte, Fiodor Cazacliu a promovat un concurs în fața unei comisii din subordinea Inspectoratului de Poliție Briceni și avea o speranță de a considera că va fi angajat în funcția publică cu statut special, ca învingător al concursului, totuși Inspectoratul General al Poliției era în drept să desconsidere rezultatele concursului la care a fost admisă o persoană anterior condamnată pentru infracțiuni de corupție, comise în exercitarea funcției în cadrul MAI. Or, comisia din subordinea Inspectoratului de Poliție Briceni nu avea competența de decizie finală la numirea reclamantului în funcție, această prerogativă aparținând exclusiv Inspectoratului General al Poliției.

Din acest punct de vedere, pornind de la statutul funcției publice la care pretinde reclamantul și ținând cont de cerințele severe cu privire la reputația persoanelor care aspiră la funcția de polițist, instanța de apel a dedus că reclamantul nu a întrunit calitățile necesare pentru a fi numit în această funcție.

Prin prisma acestor constatări și având în vedere faptul că, circumstanțele cauzei au fost incorect apreciate de către instanța de fond, normele de drept material fiind aplicate eronat, Curtea de Apel Chișinău a admis apelul depus de Inspectoratul General al Poliției, a casat hotărârea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a pronunțat o nouă hotărâre, de respingere, din lipsă de temei a acțiunii.

La data de 1 septembrie 2021, Fiodor Cazacliu, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, invocând dezacordul cu aceasta, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea prealabilă față de refuzul Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ individual favorabil, de numire în funcția de subofițer de sector al Sectorului de Poliție nr.2 din satul Corjăuți al Inspectoratului de Poliție Briceni emis în privința reclamantului, în acțiunea de contencios administrativ și în referința pe marginea motivării cererii de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că recurentul la momentul participării la concursul pentru angajarea în funcția publică cu statut special întrunea condițiile speciale de angajare în funcția de polițist.

Cu alte cuvinte, la momentul solicitării de angajare și a promovării concursului pentru numirea în funcția vizată, toate carențele privind buna reputație au fost excluse, or, legislația nu poate stabili alte interdicții de ocuparea a unei funcții publice doar pentru situațiile exprese prevăzute de lege și aplicate persoanei în mod individual printr-un act judecătoresc sau prin efectul legii, iar aplicarea dreptului discreționar al autorității urmează a fi admis în limita cadrului legal.

Însă la caz, modul în care s-a pretins a fi realizat acest drept discreționar de Inspectoratul General al Poliției denotă cu certitudine o rea credință și aplicarea unui comportament discriminatoriu la exercitarea acestui drept, or, la caz, în această cerere de recurs pot fi incluse peste 50 de persoane angajate în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, inclusiv al Inspectoratului General de Poliție, care anterior au fost condamnate pentru diferite infracțiuni, dar care au fost admise în

funcție benevol de autoritate sau prin intermediul instanțelor judecătorești, trecând cu brio testul reputației ireproșabile, dar pentru a respecta legislația privind protecția datelor cu caracter personal, aceste nume nu vor fi incluse.

Din considerentul că Inspectoratul General al Poliției a dat refuzul în angajare doar în baza acestui temei de pretinsă lipsă a reputație ireproșabile, având la bază acea condamnare din 2008, însă în practică a admis zeci de persoane în funcții ce întrunesc criterii similare fapt ce duce la încălcarea vădită a prevederilor art.23 din Codul administrativ, a fost depusă prezenta cerere de recurs, solicitând casarea deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 9 iunie 2021 (f.d.111), aceasta fiind notificată recurentului Fiodor Cazacliu în data de 6 august 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate anexat la dosar (f.d.137). Astfel, motivarea recursului depusă la data de 1 septembrie 2021 (f.d.140), este în termen, având în vedere că la dosar nu există date care ar confirma recepționarea de către recurent a dispozitivului deciziei contestate.

La data de 10 septembrie 2021 în adresa intimațiilor prin intermediul poștei electronice, a fost expediată copia motivării recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Întru asigurarea dreptului la apărare, la data de 4 octombrie 2021 și respectiv la data de 21 octombrie 2021, Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne au depus referințe, solicitând declararea recursului depus de Fiodor Cazacliu, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel ca inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Fiodor Cazacliu, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Fiodor Cazacliu, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Fiodor Cazacliu, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron